

»Det føles som om han klemmer direkte om nerverne, og jeg må bide mig i læben for ikke at skriige«

I Algeriet må man ikke tage billeder inde fra en hamam. Men der er heldigvis en hel del lighed mellem hamamerne rundt omkring i verden. Foto: Carlos ZGZ/Flickr

'When in Rome', som man siger – med henvisning til at gøre som de lokale, når man rejser. Derfor tog jeg imod invitationen, da jeg havde mulighed for at opleve et ægte algerisk dampbad, med dertilhørende massage.

Af Jakob Øster rejseliv@berlingske.dk

Indgangen til den lille lokale hamam i den algeriske kystby Oran syner ikke af meget. Det er fredag aften, og efter fredagsbønnen går mange lokale mænd i dampbad. Jeg selv er en rødhåret, kristen dansker på vej ind til mit livs første algeriske hamam.

Med familien er jeg på tur rundt i det nordlige Algeriet. De andre er blevet hjemme på hotellet, og uden at kende til normal badstuepli på disse kanter står jeg nu alene med min fedtede, lille plasticpose med badesager i hånden og let bankende hjerte og prøver at tage mod til mig og gå ind for at se, hvad den dunkle kakkengang bag indgangen mon gemmer.

En stor knægt bag disken i det store lokale, der gør det ud for både reception og omklædningsrum, betragter mig forundret, som om jeg er den underligste gæst, han nogensinde har set.

»120 dinarer« - svarende til ca. fem danske kroner - bekendtgør knægten og løber fluks ud for at hente sin far, der viser sig at være selveste bademesteren. Bademesteren er en mand af mange ord. Mange franske ord, der kommer lynhurtigt ud af munden på ham. Jeg bliver, så vidt jeg forstår, anvist en plads ved en af hynderne på omklædningsrummets kakkelsbeklædte stenbænke og en knage, hvor jeg kan hænge mit tøj.

Snart efter står jeg, præcis som naturen har skabt mig med mit håndklæde i hånden og glør lidt forvirret hen mod døren ind til selve damprummet. Lykkelig uvidende om, at tin-

Oran er en charmerende kolonistilsby med charmerende gader. Den besøgte hamam ligger i en af sidegaderne.

gene i denne hamam ikke fungerer helt som i en dansk svømmehal. »Hvad laver De dog?« spørger bademesteren bestyrtet, idet han muligvis slår den algeriske rekord i 10-meterløb fra spanden med sort- og hvidternede palæstinensertørklæder og hen til min nøgne krop. »Du skal da være tildækket,« nærmest råber han, hvorefter han, formentlig overbevist om min totale uduelighed, stikker sin hånd ned på min ene balle og med en snedig foldeteknik selv går i gang med at fastgøre tørklædet om livet på mig.

Med det ikke særligt solidt monterede tørklæde går jeg ind i dampbadet. I det første rum sidder fire trivelige mænd, som selvfølgelig alle viser sig at være iført badebukser frem for tørklæder. I det bagerste rum sidder kun en enkelt, også trind, algerier med et ordentligt mujahedinerskæg og pøser fra et kar varmt vand over sin store krop med en lille plastikskål. Jeg sætter mig ved et af rummets andre varmtvandskar og tænker, at jeg hellere må prøve at gøre det samme som ham. Ud over at jeg, i modsætning til min nye hamamkammerat, hverken er i besiddelse af shampoo eller sæbe, som det nu går op for mig, at jeg selvfølgelig burde have medbragt. Jeg er i tvivl om det tørklæde, jeg har lånt, må blive vådt, men begynder i mangel på bedre ting at tage mig til, at pøse varmt vand over min krop. Med lukkede øjne mærker jeg med det samme en fedtet substans i mit hår, og det går op for mig, at min trinde ven uopfordret er ved at sponserere mig med afsindige mængder hårshampoo. Det svier i øjnene, da lidt af sæben finder derind, og jeg skyller som en sindssyg med det brandvarme vand, mens en eller anden, som jeg tror er min nye, tykke ven, råber noget ind i mit øre.

Da jeg igen er i stand til at åbne øjnene, går

Med lukkede øjne mærker jeg i det samme en fedtet substans i mit hår, og det går op for mig, at min trinde ven uopfordret er ved at sponserere mig med afsindige mængder hårshampoo.

det op for mig, at det er bademesteren himself, der er kommet ind til os, og hvis læber nu befinder sig omkring en centimeter fra mit venstre øre. Myndigt udslynger han en lind strøm af franske gloser. 'Nu' og 'interdit' er de to gennemgåede ord - 'nøgen' og 'forbudt'. Imens viser han med ivrige fagter, hvordan jeg, når jeg er færdig, skal beholde det nu sjaskvåde klæde på, indtil jeg har påført mig mine underdreng.

Jeg pøser mere varmt vand over mit hoved i et patetisk forsøg på at lade, som om jeg ved, hvad jeg laver. Kun for igen at mærke endnu en lind strøm af fedtet substans rende ned over mit allerede usædvanligt rene hår. »Regardez-moi,« - se mig - råber min dampbadskammerat, der øjensynligt gerne vil vise mig, hvad

I Algeriet støder du ikke på andet end venlige mennesker – forvent at blive inviteret hjem til couscous flere gange. Foto: Jakob Øster

På gulvet ligger en mand fladt på maven med sin udflydende vom mast ned mod stengulvet. Oven på hans ryg spankulerer hans kæmpestore massørven, der har en brystkasse som en vægtløfters.

Der vaskes ikke tøj i en hamam - til gengæld hænges vasketøjet på små tørresnore, hvor der er plads.

Forud for hamambesøget fik jeg lov at overvære fredagsbønnen i byens største moské. Jeg fik lov at komme ind, fordi jeg var der med min lokale ven Mohamed.

jeg skal gøre, mens han bliver ved med at hælde shampoo i håret på mig. »Jeg kan ikke,« svarer jeg desperat med sæben flydende ned over mit ansigt, mens jeg skrækslagen fornemmer, at det interimistisk foldede tørklæde om min lænd er ved at glide op. Jeg holder en hånd for panden for at forhindre at få mere sæbe i øjnene, hvilket får min nye ven til at smide vand i ansigtet på mig ind under hånden, så jeg kan komme til at se hans instrukser. »Regardez-moi,« brøler manden igen, hvorefter jeg nødtørftigt tvinger mit ene øje på klem. Med fingerspidserne boret ned i sit eget hår demonstrerer han, hvordan han mener, jeg skal massere mig selv i hovedbunden. Efterfulgt af en kraftig gnutten af bryst, arme og lår. »Oui oui,« fremstammer jeg og må igen lukke det indtil for nylig halvt åbne øje. Muligvis en fejl, for straks går min araberven i gang med selv brutalt at gnutte mig over hele kroppen, præcis som han netop har demonstreret.

Og således sidder jeg alene på et stengulv i det nordvestlige Algeriet, tørklædemillimeter

Skiltet over indgangen til »Hamam Khemis« bekendtgør, at der er adgang for damer i dagstimerne og herrer om aftenen.

fra kun at være iført bar mås, mens jeg bliver brutalt gnuttet af en araber med mujahedinerskæg; en mand, som jeg for omkring fem minutter siden ikke anede eksisterede. Af frygt for hvad den særdeles hjælpsomme mand ellers kan finde på at foretage sig med min spinkle krop, går jeg straks i gang med at gnutte mig selv, som om det gjaldt mit liv.

Jeg kommer i tanker om, at mine badebukser hænger i min pose ude på knagen. Badebukser, som jeg de første kaotiske minutter bare kunne have taget på, i stedet for det svært håndterbare klæde. Jeg går ud for at hente dem, ihukommende at jeg nok hellere må foretage en diskret omskiftning. På vej derud passerer jeg det forreste damprum. På gulvet ligger en mand fladt på maven med sin udflydende vom mast ned mod stengulvet. Oven på hans ryg spankulerer hans kæmpestore massørven, der har en brystkasse som en vægtløfters. »Kom og få massage«, siger massøren, mens hans udtrådte ven præsterer at sende mig et smil.

Nu, iført badebukser og funderende over,

Verdens dampbade

Arabisk hamam: Typisk et dampbad med meget fugtig luft og uden tilknyttet pool (medmindre der er en naturlig kilde tilknyttet). Massagen gives inde i selve dampbadet.

Tyrkisk hamam: Består ofte af et varmt rum, et hedt rum (dampbad med tør luft), et massagerum og et bassin med koldt vand til afvaskning.

Russisk banya: Består ofte af et afvaskningsrum med brusere, en meget varm sauna, et rum, hvor der må drikkes vodka, og et koldt bassin til afvaskning. Det er normalt at medbringe tørrede birkekviste, som folk slår hinanden med i saunaen som en slags massage.

om min rejseforsikring mon dækker brækket ryg i forbindelse med at blive jokket på i et algerisk bad, går jeg tilbage til massagedrengene. Mit rejsemotto har altid været, at man skal prøve alting mindst én gang, og jeg håber ikke, jeg her udfordrer skæbnen en tand for langt.

»Doucement, sil vous plait« - vær sød at være forsigtig - siger jeg bedende til massøren, som viser sig at hedde Mustafa Daku og ganske rigtigt er vægtløfter.

Mustafa starter med at bore sine fingre voldsomt ned i min nakke og min hovedbund. Det føles som om han klemmer direkte om nerverne, og jeg må bide mig i læben for ikke at skrike. Så tager han pludselig fat med begge hænder om mit hoved og drejer det abrupt, hvad der føles som mindst en halv omgang, mens min nakke lyder som små kviste, der knækker. »Det er nok. Det er nok,« skriger jeg, men det er det selvfølgelig overhovedet ikke. Han fortsætter, til jeg skriger af smerte. Til alt held slipper jeg dog for hans stående fodmassage. Han nøjes med at sætte mig i fottogsstilling og masserer så mine arme og min brystkasse. Til sidst får jeg lov til at slippe. Jeg er totalt smadret, men samtidig helt løst op i kroppen.

»Vi kommer her hver fredag efter bønnen,« siger Mustafa. »I dag fik du kun 50 pct. Kom tilbage på fredag, så får du 100 pct. Bagefter tager vi alle sammen hjem til mig og spiser couscous.«

Efter to ugers rundrejse i Algeriet har jeg ikke længere tal på, hvor mange gange vi er blevet inviteret hjem til folk for at spise couscous. Desværre må jeg fortælle Mustafa, at vi forlader byen inden næste fredag. Jeg er ked af at gå glip af hans middagsinvitation. Men lettet over, at jeg slipper for den fuldbyrdede massage.

Der ligger hamammer flere forskellige steder i verden, men konceptet er stort set det samme for dem alle. Denne her ligger i Marokko.

Foto: Matthew Carson/Flickr

Rejseinfo

Transport: Fly til hovedstaden Algiers fra København koster retur fra 1.500 kr. Der går tog mellem hovedstaden Algiers og Oran. Toget tager 4,5 time, og en billet på første klasse koster 45 kr. pr. vej. Pladsreservation koster yderligere 90 øre pr. voksen, og det anbefales at købe denne et par dage i forvejen.

Ophold: Udmærkede mellemklassehoteller fås for omkring 500 kr. pr. værelse pr. nat i både Oran og Algiers.

Visum: Fås på Algeriets ambassade i Hellerup og koster 650 kr. Visum kræver dokumentation for, at alle hotelovernatninger i landet forinden er booket. Søg i god tid, for det tager 14 dage at udstede visummet, fra ansøgningen inkl. nødvendige dokumenter er godkendt.

Eventyrligt slotsophold på forrygende Fyn

Herskabelige oplevelser på Fyn med udflugt, rundvisninger og overnatning på Hvedholm Slot med halvpension

Opholdet gælder pr. pers. ved min. 2 personer og inkluderer:

- 1 overnatning på Hvedholm Slot
- Halvpension
- Frokostbolle
- Kaffe + kage (dag 1)
- Vinsmagning
- Chokoladebesøg
- Bryggeribesøg
- Destilleribesøg
- Udflugt til Faaborg og Nyborg
- Bus rundt på Fyn
- Guide rundt på Fyn

Køb lige nu på sweetdeal.dk

Sweetdeal
Del det bedste i livet

DIN PRIS
2595,-
Særpris